

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 66/2012-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. marca 2012 predbežne prerokoval sťažnosť RNDr. J. B., K., zastúpeného advokátom JUDr. D. S., K., vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaniach vedených Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 8 Cbsi 48/2005 a Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 1 Obo 55/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť RNDr. J. B. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. februára 2012 doručená sťažnosť RNDr. J. B., K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaniach vedených Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn.

8 Cbsi 48/2005 a Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) pod sp. zn. 1 Obo 55/2011. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 14. februára 2012.

Zo sťažnosti vyplýva, že uznesením krajského súdu č. k. 6 K 30/99-63 z 31. marca 1999 bol vyhlásený konkurz na majetok P. L. (ďalej len „úpadca“). Písomnou prihláškou zo 17. apríla 1999 sťažovateľ ako veriteľ uplatnil v konkurznom konaní voči úpadcovi svoje pracovnoprávne pohľadávky na náhradu mzdy, ktorých sa domáhal predtým v sporových súdnych konaniach, ktoré sčasti neboli do vyhlásenia konkurzu ešte ukončené, resp. uhradené. Išlo celkom o pohľadávky vo výške 581 077,04 Sk, z ktorých správca konkurznej podstaty uznal iba čiastku vo výške 4 184 Sk náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku, keďže tento nárok bol právoplatne sťažovateľovi prisúdený ešte pred vyhlásením konkurzu. Zvyšok sťažovateľovej pohľadávky vo výške 576 893,04 Sk poprel. Konanie bolo vedené na krajskom súde pod sp. zn. 8 Cbsi 48/05. Rozsudkom krajského súdu č. k. 8 Cbsi 48/2005-296 zo 17. júna 2011 (išlo v poradí o tretí rozsudok krajského súdu, keďže predchádzajúce dva boli najvyšším súdom zrušené) bola žaloba zamietnutá. Rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 1 Obo 55/2011 z 22. novembra 2011 bol rozsudok krajského súdu potvrdený. Týmto v poradí tretím odvolacím rozhodnutím sa najvyšší súd odchyľil od právneho názoru iných dvoch senátov najvyššieho súdu, ktoré sa vecou zaoberali v predchádzajúcich odvolacích konaniach.

Podľa názoru sťažovateľa rozsudkami krajského súdu a najvyššieho súdu došlo k porušeniu označených článkov ústavy a dohovoru. Svojvoľné konanie najvyššieho súdu je zjavné hlavne z tej skutočnosti, že sa nevysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v odvolaní, ale aj z celého radu ďalších okolností, ktoré sťažovateľ podrobne rozvádza. Namieta tiež, že najvyšší súd rozhodol o odvolaní bez nariadenia pojednávania, keďže bolo potrebné vykonať dôkazy a tiež preto, že predmetom odvolania bola aj námietka odňatia možnosti konať pred súdom. Najvyšší súd sa neriadil ustanovením § 213 Občianskeho súdneho poriadku, pretože dôsledne nepreskúmal presvedčivosť skutkových záverov krajského súdu. Ani odôvodnenie rozsudkov krajského súdu a najvyššieho súdu nie je dostačujúce vo viacerých ohľadoch, ktoré sťažovateľ podrobne rozvádza. Sťažovateľovi nebolo doručené vyjadrenie protistrany z 30. augusta 2011, a preto sa nemohol k nemu

vyjadriť. Krajský súd nebol správne obsadený, a to vzhľadom na neodôvodnenú častú zámenu sudkýň senátu.

Sťažovateľ napokon uvádza, že proti rozsudku najvyššieho súdu podal 13. januára 2012 dovolanie.

Navrhuje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dohovoru v konaniach vedených krajským súdom pod sp. zn. 8 Cbsi 48/2005 a najvyšším súdom pod sp. zn. 1 Obo 55/2011 s tým, aby boli rozsudky najvyššieho súdu z 22. novembra 2011 a krajského súdu zo 17. júna 2011 zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľ podal dovolanie proti rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 1 Obo 55/2011 z 22. novembra 2011.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo

návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Na rozhodnutie o podanej sťažnosti nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

Proti rozsudku krajského súdu č. k. 8 Cbsi 48/2005-296 zo 17. júna 2011 bolo prípustné odvolanie ako riadny opravný prostriedok. Preto právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa vo vzťahu voči postupu a rozsudku krajského súdu mal najvyšší súd v odvolacom konaní. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu. K tomu treba dodať, že sťažovateľ možnosť podať odvolanie aj využil.

Ako to sťažovateľ sám v podanej sťažnosti uviedol, podal proti rozsudku najvyššieho súdu dovolanie. Podľa zistenia ústavného súdu toto tvrdenie sťažovateľa zodpovedá skutočnosti. Vzhľadom na uvedenú situáciu v danom štádiu konania právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa vo vzťahu voči odvolaciemu rozsudku najvyššieho súdu má dovolací senát najvyššieho súdu v rámci dovolacieho konania. Tým je zároveň aj v tejto časti vylúčená právomoc ústavného súdu.

Ústavné súdnictvo a právomoc ústavného súdu sú vybudované predovšetkým na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených, v ktorých protiústavnosť nemožno napraviť iným spôsobom, teda predovšetkým procesnými prostriedkami vyplývajúcimi z príslušných procesných noriem (Občiansky súdny poriadok). Ide o jeden zo základných princípov, ktoré ovládajú konanie pred ústavným súdom, a to o princíp subsidiarity. Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

Ústavný súd preto zaujal názor (podobne I. ÚS 169/09, I. ÚS 289/09, II. ÚS 196/2010), že v prípade podania mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania) a súbežne podanej ústavnej sťažnosti je táto sťažnosť považovaná za prípustnú až po rozhodnutí o dovolaní. Pritom lehota na podanie ústavnej sťažnosti bude považovaná za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu (porovnaj k tomu aj rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 8. novembra 2007 vo veci *Soffer v. Česká republika*, sťažnosť č. 31419/04, alebo rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 12. novembra 2002 vo veci *Zvolský a Zvolská v. Česká republika*, sťažnosť č. 46129/99, a jeho body 51, 53, 54).

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. marca 2012